

Let op: De volgorde waarin de vragen en antwoordalternatieven zijn opgelijst, verschilt tussen de verschillende permutaties.

In neurofysiologisch onderzoek werd aangetoond dat schade aan de amygdala interfereert met vreesconditionering. Een dergelijke resultaat toont het belang aan van

- de vorming van associaties in het geheugen
- de eigenschappen van de bredere context waarin de regelmatigheid wordt aangeboden
- de aard van het gedrag dat wordt geobserveerd
- de eigenschappen van het organisme dat onderworpen wordt aan de leerprocedure

Correct antwoord: 4. Of er al dan niet schade is aan de amygdala van het organisme is een eigenschap van het organisme.

Om te bepalen of een studie gaat over habituatie of over klassieke conditionering moet je volgens de cursustekst kijken naar

- de afhankelijke variabelen die de leerpsychologen gebruiken
- de theorieën die de leerpsychologen ontwikkelen
- de onafhankelijke variabelen die de leerpsychologen manipuleren
- de definitie van leren die de leerpsychologen gebruiken

Correct antwoord: 3. In studies rond habituatie manipuleert men de frequentie van aanbieding van één prikkel. In studies rond klassieke conditionering manipuleert men de relatie tussen prikkels.

Welke eigenschap wordt in de cursustekst NIET toegeschreven aan de definitie van leren zoals die in de cursustekst wordt gegeven?

- De definitie is precies.
- De definitie is correct.
- De definitie is breed genoeg.
- De definitie is diep genoeg.

Correct antwoord: 2. Staat letterlijk in de cursustekst (p. 3).

Of er al dan niet sprake is van bekrachtiging of straf, wordt volgens de cursustekst bepaald door

- de aard van de verandering in gedrag
- de tijd tussen het optreden van de oorzaak van de verandering in gedrag en de verandering in gedrag
- de aard van de regelmatigheid in de omgeving die de oorzaak is van de verandering in gedrag
- de aard van de mentale processen die verantwoordelijk zijn voor de impact van een regelmatigheid in de omgeving op gedrag

Correct antwoord: 1. Bij bekrachtiging is er een toename in de frequentie van gedrag. Bij straf is er een daling in de frequentie van gedrag.

Complex leren wordt in de cursustekst onderscheiden van andere vormen van leren op basis van

- de aard van de regelmatigheid die het gedrag bepaalt
- **het aantal regelmatigheden dat het gedrag bepaalt**
- de aard van de prikkels die betrokken zijn in de regelmatigheid die het gedrag bepaalt
- of er gedragingen betrokken zijn in de regelmatigheid die het gedrag bepaalt

Correct antwoord: 2. Complex leren is de gezamenlijke impact van meerdere regelmatigheden terwijl andere vormen van leren gedefinieerd worden in termen van één regelmatigheid.

Stel dat men een toon herhaaldelijk samen aanbiedt met voedsel. Na deze procedure stelt men vast dat de toon minder salivatie ontlokt dan er voor. Deze verandering in gedrag

- **is een voorbeeld van habituatie indien het te wijten is aan het herhaald aanbieden van de toon**
- is een voorbeeld van habituatie indien het te wijten is aan het herhaald aanbieden van het voedsel
- is een voorbeeld van habituatie indien het te wijten is aan de afname van salivatie
- kan nooit een voorbeeld zijn van habituatie

Correct antwoord 1. Habituatie is een daling in de intensiteit van een reactie (vb., salivatie) op een prikkel (vb., de toon) als gevolg van het herhaald aanbieden van die prikkel. Stel dat je voor én na de procedure van het samen aanbieden van toon en voedsel meet in welke mate de toon salivatie ontlokt. Stel dat je vaststelt dat de toon vooraf meer salivatie ontlokt dan na de procedure. Dit is dan een daling in intensiteit van de reactie op de toon. Als je dan tenslotte veronderstelt dat deze verandering te wijten is aan het herhaald aanbieden van de toon (en dus niet aan het feit dat de toon samen wordt aangeboden met het voedsel) dan gaat het hier om een voorbeeld van habituatie. Wat ik hier probeer te vatten is het feit dat het type van leren niet zomaar bepaald wordt door het type van procedure (vb., samen aanbieden van prikkels) maar door de regelmatigheid die verantwoordelijk is voor de verandering in gedrag (vb., herhaald aanbieden van een prikkel). Omdat deze vraag niet goed discrimineerde tussen studenten met hoge totale scores en studenten met lage totale scores, werd deze vraag voor iedereen goedgekeurd.

Habituatie van de oriëntatie respons (OR) treedt volgens het model van Sokolov op omdat

- er habituatie optreedt
- het neuronale model het OR-mechanisme activeert
- **het neuronale model de impact van de stimulus op het OR-mechanisme blokkeert**
- de prikkel het neuronale model niet meer activeert

Correct antwoord: 3. Zie cursustekst (vb., Figuur 1.4)

De belangrijkste onafhankelijke variabele in studies rond veranderingen in de "Dynamics of Affect" is

- de frequentie van prikkels in de omgeving
- de relatie tussen gedrag en omgeving
- de relatie tussen prikkels in de omgeving
- de frequentie van gedragingen

Correct antwoord: 1. Veranderingen in de dynamics of affect is één type van effect van regelmatigheid in het voorkomen van één prikkel. Er is dus een manipulatie van de frequentie van prikkels in de omgeving.

Volgens Bradley (2009) wordt de sterkte van de oriëntatie respons ten opzichte van een stimulus bepaald door

- de mate waarin de stimulus opgenomen is in het neuronale model
- de sterkte van het A-proces dat door de stimulus wordt ontlokt
- de novelty en significance van een stimulus
- de som van de sterkte van het A-proces en het B-proces

Correct antwoord: 3. Zie cursustekst.

Drugsgebruikers zullen steeds minder effect voelen ("high" worden) van eenzelfde hoeveelheid drug naarmate ze de drug meer gebruiken. Dit is een voorbeeld van

- de dynamics of affect
- sensitivatie van een tegenreactie
- habituatie van een B-proces
- habituatie van een reactie

Correct antwoord: 4. "High" worden is een reactie op het nemen van een drug. Als gevolg van het herhaald nemen van de drug, neemt de intensiteit van die reactie af. Dit is dus habituatie van een reactie. Het gaat niet om de dynamics of affect omdat de dynamics of affect gaat over zowel de reactie als de tegenreactie en omdat de vraag gaat over veranderingen in een reactie. Het is zeker geen sensitivatie (want dat is een toename in intensiteit van een reactie) en geen B-proces (want dat is geen reactie maar een hypothetisch proces).

Het mere exposure effect is een voorbeeld van

- habituatie
- sensitivatie
- een effect van niet-contingente prikkelaanbieding
- dishabituatie

Correct antwoord: 3. Het mere exposure effect is een toename in valentie (een prikkel wordt positiever) als gevolg van het herhaald aanbieden van die prikkel. Het is geen habituatie of sensitatisatie (want dat is een verandering in een reactie die oorspronkelijk door een prikkel ontlokt wordt, terwijl het bij mere exposure gaat om prikkels die oorspronkelijk geen (affectieve) reactie ontlokken).

Stel dat de valentie van een CS wijzigt in de richting van de valentie van een perceptueel gelijkende US ondanks het feit dat de CS en US nooit samen worden aangeboden. Deze bevinding

- biedt een verklaring voor evaluatieve conditionering
- kan niet beschouwd worden als evaluatieve conditionering
- toont aan dat contingentie geen invloed heeft op evaluatieve conditionering
- wijst op het belang van intrinsieke CS-US relaties

Correct antwoord: 2. Wat hier beschreven wordt is een voorbeeld van generalisatie. De wijziging in valentie is niet te wijten aan een regelmatigheid en is dus geen voorbeeld van leren.

Stel dat er 7 situaties zijn waarin zowel de CS als de US aanwezig zijn, 3 situaties waarin enkel de CS aanwezig is, 3 situaties waarin enkel de US aanwezig is, en 7 situaties waarin noch de CS, noch de US aanwezig zijn. Wat is de probabilliteit van de US gegeven dat de CS afwezig is [dus: $P(US/CSafwezig)$]?

- .70
- .40
- .30
- 1

Correct antwoord: 3. $P(US/CSafwezig) = 3/10 = .30$. Er zijn 10 situaties zonder de CS: 3 waarin enkel de US aanwezig is en 7 waarin noch de CS, noch de US aanwezig is.

Welk effect is gebaseerd op een procedure met zowel niet-contingente prikkelaanbiedingen als CS-US paringen?

- blokkering
- tweede-orde conditionering
- het CS-preexposure effect
- overshadowing

Correct antwoord: 3. Bij het CS-preexposure effect heb je eerst CS-only aanbiedingen (wat een niet-contingenteprikkelaanbieding is) gevolgd door CS-US aanbiedingen.

Veronderstel dat in het Rescorla-Wagner model verwachting gebaseerd is op de associatieve sterkte van één CS. Welke bevinding zou het model niet meer kunnen verklaren?

- uitdoving
- de vorm van de leercurve
- het effect van contingentie
- de effecten van CS-intensiteit

Correct antwoord: 3. Dit wordt uitgelegd in Doordenker 2.6 (Cijfervoorbeeld 2). *Deze vraag discrimineerde niet goed tussen studenten met hoge totale scores en studenten met lage totale scores. Met wat kwade wil kan ook alternatief 4 als correct beschouwd worden (een Rescorla-Wagner model dat ENKEL gebaseerd is op de associatieve sterkte van één CS en dus niet op alfa kan het effect van CS-saillantie niet verklaren). Omwille van de combinatie van die twee redenen, werd deze vraag voor iedereen als correct gescoord.*

Welke assumptie vinden we niet in het model van Wagner maar wel in het model van Bouton?

- de assumptie dat de activiteit van inhibitorische associaties gemoduleerd wordt door de context
- de assumptie dat de activiteit van excitatorische associaties gemoduleerd wordt door de context
- de assumptie dat associaties in het geheugen niet steeds leiden tot een CR
- de assumptie dat de onverwachte afwezigheid van een US leidt tot de vorming van inhibitorische associaties

Correct antwoord: 1. Zie cursustekst pp. 124.

Na verschillende A+ en B+ proefbeurten is de CR op zowel A als B maximaal. Wat is volgens het Rescorla-Wagner model het effect van bijkomende AB+ proefbeurten?

- de associatieve sterkte van A en B blijft ongewijzigd
- de associatieve sterkte van A en B stijgt
- de associatieve sterkte van de context stijgt
- de associatieve sterkte van A en B daalt

Correct antwoord: 4. Dit is een contra-intuïtieve voorspelling van het Rescorla-Wagner model. Als conditionering voor A en B maximaal is, dan is de associatieve sterkte van A maximaal ($V_a = \text{gelijk aan } \lambda$) en is de associatieve sterkte van B maximaal ($V_b = \text{gelijk aan } \lambda$). Als A en B dan samen worden aangeboden, zal de verwachting van de US super hoog zijn ($V_{ab} = V_a + V_b = \lambda + \lambda$). Er zal dus een verwachtingsdiscrepantie zijn (V_{ab} is veel groter dan λ) en daardoor zal de associatieve sterkte van zowel A als B dalen.

Men spreekt op descriptief niveau van een occasion setting stimulus wanneer er een contingentie is tussen de aanwezigheid van deze stimulus en de aanwezigheid van de

- de CS
- CS-US relatie
- de US
- de R-Sr relatie

Correct antwoord : 2. De term "occasion setter" wordt gebruikt in de literatuur rond klassieke conditionering om aan te duiden dat deze prikkel aangeeft wanneer de CS-US relatie opgaat (zie cursustekst p. 107). Het is dus het equivalent wat de Sd is in operante conditionering (optie 4 beschrijft een Sd).

Welke modellen maken dezelfde predictie met betrekking tot het al dan niet optreden van achterwaartse blokkering?

- Het Rescorla-Wagner model en comparator model
- Het Rescorla-Wagner model en propositionele modellen
- **Het comparator model en propositionele modellen**
- Geen van de andere antwoordalternatieven is correct

Correct antwoord: 3. Het comparator model en propositionele modellen voorspellen allebei dat achterwaartse blokkering zal optreden terwijl het Rescorla-Wagner model voorspelt dat achterwaartse blokkering niet zal optreden.

Om vermijdingsgedrag tot stand te brengen maakt men meestal gebruik van een procedure met

- **een negatieve contingentie tussen R en een negatieve prikkel**
- een positieve contingentie tussen R en een positieve prikkel
- een negatieve contingentie tussen R en een positieve prikkel
- een positieve contingentie tussen R en een negatieve prikkel

Correct antwoord: 1. Vermijdingsgedrag leidt tot de afwezigheid van een negatieve prikkel. De kans op de negatieve prikkel is dus kleiner als het vermijdingsgedrag gesteld wordt dan als het vermijdingsgedrag niet gesteld wordt. Er is dus een negatieve contingentie tussen het vermijdingsgedrag (R) en de negatieve prikkel.

Bij interval schema's wordt een Sr aangeboden als gevolg van

- het verstrijken van een bepaald tijdsinterval
- elke R tijdens een bepaald interval
- het herhaaldelijk stellen van R tijdens een bepaald interval
- **de eerste R na een bepaald tijdsinterval**

Correct antwoord: 4. Bij interval schema's wordt het cruciale gedrag (R) tijdens het interval niet gevolgd door de Sr. Het is pas na het verlopen van het interval dat R opnieuw gevolgd wordt door de Sr. Het verstrijken van het tijdsinterval is op zich niet voldoende voor de aanbieding van de Sr. De aanbieding van de Sr vereist dat een bepaald gedrag (R) gesteld wordt. Zie pp. 176-177

Welk type van bekrachtigers is het minst afhankelijk van de specifieke behoeften die het organisme op een bepaald moment heeft?

- secundaire bekrachtigers
- geconditioneerde bekrachtigers
- primaire bekrachtigers
- **Tokenbekrachtigers**

Correct antwoord: 4. Tokenbekrachtigers kunnen ingeruild worden voor verschillende andere bekrachtigers die voldoen aan verschillende behoeftes. Daarom zijn die bekrachtigers minder afhankelijk van de specifieke behoeften van het organisme op een bepaald moment.

Hoeveel cellen van de vierveldentabel moet je in rekening brengen om te bepalen of er sprake is van contiguiteit tussen de R en de Sr.

- 1
- 2
- 3
- 4

Correct antwoord: 1. Contiguiteit gaat enkel over het samen voorkomen van gebeurtenissen (vb. R en Sr) in tijd en ruimte. Als cel a van de vierveldentabel (R aanwezig en Sr aanwezig) groter is dan nul dan kan je zeggen dat er contiguiteit is (tussen R en Sr).

Stimulus controle verwijst naar de impact van

- een Sd
- een Sr
- een Sr-vormende ingreep
- cognitieve controle

Correct antwoord: 1. Stimulus controle verwijst naar de impact van de Sd op operant gedrag. Zie cursustekst p. 189 en volgende.

Op welk type van leren zal een uitdovingsprocedure het sterkste effect hebben?

- Evaluatieve conditionering
- Vermijdingsleren
- Klassieke conditionering van preparatorische responsen
- Habituatie

Correct antwoord 3: Evaluatieve conditionering is minder gevoelig aan uitdoving dan klassieke conditionering van preparatorische responsen (zie cursustekst p. 106). Ook vermijdingsleren dooft niet of maar traag uit (zie cursustekst p. 204). Bij habituatie is er geen sprake van uitdoving want habituatie is een effect van een regelmatigheid in het voorkomen van één prikkel terwijl uitdoving verwijst naar het doorbreken van een CS-US relatie (door de CS zonder US aan te bieden na de CS-US trials) of R-Sr relatie (door de R niet meer te laten volgen door de Sr na een fase waarin R wel gevolgd werd door Sr).

Welk van onderstaande begrippen verwijst naar een type van gedrag

- Stimulus equivalentie
- Stimulus controle
- Stimulus contingentie
- Stimulus inhibitie

Correct antwoord: 1. Stimulus equivalentie is een gedrag (namelijk een type van arbitrarily applicable relational behavior) waarbij men handelt alsof twee prikkels op een bepaalde manier equivalent (gelijk) zijn. Stimulus controle is een effect (de impact van een Sd op operant gedrag), stimulus contingentie verwijst naar een procedure (het statistisch verband tussen prikkels), en stimulus

inhibitie is een effect (verzwakking van een gedrag) of een verondersteld mentaal proces (verminderen van de activatie van een representatie).

In het model van Mowrer wordt vermijdingsgedrag gezien als

- iets dat leidt tot het uitblijven van een negatieve prikkel
- iets dat leidt tot het verwijderen van een negatieve prikkel
- een oriëntatie respons
- een vorm van shaping

Correct antwoord: 2. Volgens Mowrer is een vermijdingsgedrag eigenlijk een ontsnappingsgedrag: je ontsnapt aan de geconditioneerde angst. Het is het verwijderen van de geconditioneerde angst die het gedrag in stand houdt.

Het hoofddoel van Applied Behavior Analysis is

- het beschrijven van leren
- het veranderen van gedrag
- het beschrijven van gedrag
- het veranderen van leren

Correct antwoord: 2. Zie cursustekst p. 246. De focus ligt op het beïnvloeden (dus veranderen) van gedrag.

In een "A-B-A-B design" wordt de interventiefase geïmplementeerd

- voorafgaand aan een A fase
- voorafgaand aan een B fase
- tijdens een A fase
- tijdens een B fase

Correct antwoord: 4. Zie cursustekst p. 248. De B-fase is de interventie fase. De interventie wordt dus geïmplementeerd tijdens de B fase, niet voorafgaand aan elke B fase.

Early and intensive behavioral interventions worden vooral ingezet in de behandeling van

- Autisme spectrum stoornissen
- Angststoornissen
- Depressie
- Aangeleerde hulpeloosheid

Correct antwoord: 1. Zie cursustekst p. 250.